

saa vidt det er Sagkyndigheden, der be-
regner, hvad det vil koste at bygge paa
den og den Maade, men han er ikke støt-
tet af Vandbygningsdirektørens principielle
Anskuelse om, hvor det er rigtigt eller
ikke rigtigt at bygge Havnen.

Naar jeg under det Pres, der er paa
Forhandlingerne, kortelig skal sige, hvad
der har gjort, at jeg har taget det Stand-
punkt, jeg har, skal jeg sige, at det har
jeg gjort, fordi jeg ingen Steder har set
afkræftet den Opfattelse, som er bleven
gjort gældende, at Havnen i sin Tid blev
lagt, hvor den ligger nu, fordi der skulde
være fuld Strøm op gennem Løbet. De,
der have gjort sig den Ulejlighed at se de
forskellige Bilag igennem, ville have set,
at der atter og atter i Indstillingerne fra
Vandbygningsdirektøren er givet meget ud-
førlige Fremstillinger af, hvordan Strøm-
forholdene ere ved Ind- og Udgaende, og
det har været bestemmende for mig. Jeg
kan ikke frigøre mig for den Tanke, at
ved at man har lagt Havnen østlig, saa at
sige i Skjul, har man bevirket det, som
har været en Velsignelse for Landet, at
man har kunnet uddybe den mere og
mere, medens man ved at gøre det mod-
satte vil udsætte sig for, at det omvendte
bliver Tilfældet. Det er noget, enhver kan
sige sig selv, at i det Øjeblik den vestlige
Beliggenhed skulde føre til store Vanske-
ligheder ved Indsejlingsforholdene, kan det
ikke nytte at have en stor og udmærket
Havn liggende i Vest. Det, det kommer
an paa, er, at vi kunne komme til denne
Havn med større og større Skibe og med
større og større Ladninger, og det er ikke
i nogen Maade blevet afkræftet, at der
ved den vestlige Plan kan blive en Van-
skelighed der.

Selv ikke det, som den ærede sidste
Taler nævnte, holder Stik. Han sagde,
at den vestlige Indsejling var Idealet. Det
var ogsaa det, det ærede Medlem for Ribe
Amts 3die Valgkreds (Brorsen) sagde, at
det var saa bestikkende. Ogsaa jeg syn-
tes en Tid, det var tiltalende, men jo
stærkere man har gjort sig bekendt med,
hvad der virkelig ligger til Grund for de
forskellige Opfattelser, des mere har man
maattet gaa fra det, og det viser sig og-
saa, at Flertallet, som holder saa stærkt
paa dette Ideal, slipper det selv og bliver
staaende ved den foreliggende Indstilling.
Nu siger det ærede Medlem, at en Gang
i Fremtiden vil det komme, men jeg tror,
vi ere paa den sikre Side, naar vi lade
Fremtiden ligge og sige, at det, som i Øje-
blikket er i Stand til at tilfredsstille de

Krav, som ligge for eller i alt Fald i en
længere Aarrække ville ligge for, tage vi,
og saa lade vi Fremtiden gøre videre Er-
faringer og lade Fremtidens Mænd tage
Bestemmelse om, hvad de ville gøre, naar
det viser sig, at en større Indsejling til-
trænges. Men nu at lave en Plan, som i
Virkeligheden foregriber Fremtiden og i
mange Maader vil ligge tyngende paa
Fremtiden, det tror jeg ikke, der er nogen
som helst Grund til.

Jeg skal, som sagt, under det Pres,
Hensynet til at blive hurtig færdig lægger
paa os, søge at fatte mig meget kort
og ikke omtale de enkelte Forslag
nærmere. Man vil forstaa af, hvad jeg
har udtalt, at jeg maa tilraade Tingets
Medlemmer, der nu ville komme til at
bære Ansvaret for en Afgørelse, som jeg
tror er af meget stor Betydning, hvilket
Parti eller hvilken Gruppe de end tilhøre,
at stemme for Ændringsforslaget under
Nr. 2, som er stillet af Mindretallet. Det
er det eneste egentlig store Skelnemærke
mellem de to Indstillinger, idet det gaar
ud paa Trafikhavnens Udvidelse mod Øst
efter Regeringsforslaget, medens Flertallets
Ændringsforslag Nr. 1 gaar ud paa en helt
ny Plan og foregriber Fremtiden i meget
væsentlig Grad.

Naar det af den ærede sidste Taler
blev nævnt, at alle Skibsførere og Fiskere
havde været mod Regeringsforslaget, maa
jeg sige, at det ikke er Tilfældet, og det
viser sig allerbedst af, at den allersidste
Udtalelse, vi have faaet fra Det forenede
Dampskibsselskab, siger netop det mod-
satte, nemlig, at hvis man gør, hvad Flertal-
let vil gøre, gør man saa at sige næsten
det værste, man kan gøre ved Havnen.
Det viser sig ogsaa, at de færreste af de
Andragere, som her have givet sig ud for
at være de egentlige Skibsførere, have
været paa Stedet, og at de, som have sejlet
paa Havnen i en længere Aarrække, have
erkendt, at Indsejlingsforholdene vare gode.
Det er ogsaa oplyst af en foregaaende
Taler — jeg husker ikke hvem — og for
Resten af flere, at Ulemperne, som have
været meget smaa og meget faa, i Tidens
Løb ere blevne færre og færre, og ved
Omlægningen af Molerne ville de blive
endnu færre. Og naar de Uheld, som ere
skete i en Aarrække, kun have beløbet sig
til nogle faa Tusinde Kroner, og der i
det sidste Aar slet ingen Uheld har været
paa Grund af Indsejlingen, ser jeg ikke,
at man nu i nogen Maade skal lade sig
afskrække deraf.

Hermed kan jeg anbefale det, som for